

HRIECH

Počuli sme, že Boh je láska. Ale, ak je Boh láska, prečo túto lásku neprežívam? Prečo je okolo nás toľko nenávisti, nepokoja? Prečo prežívame toľko strachu? Prečo sú na zemi vojny, hlad a nepokoje? Biblia nám dáva na to jasnú odpoveď: „Lebo všetci zhrešili a nemajú Božiu slávu“ (Rim 3,23). Tou vecou, ktorá nám bráni prežívať Božiu lásku, je hriech.

Diabol oklamal našich prarodičov, ktorí uverili jeho klamstvu o Bohu. Satan vzbudil v človeku podozrenie, že Boh chce obmedzovať jeho slobodu. Človek si začal myslieť, že šťastie získa vlastnými silami. Následkom toho je, že konkrétnym činom stráca priateľstvo, spoločenstvo s Bohom. Navyše sa pokazil aj vzťah medzi Adamom a Evou (obviňovanie) a jeho vzťah s tvorstvom, ktoré sa proti nemu vzbúrilo. Odvtedy medzi ľuďmi začala vládnu nenávisť a pomstychtivosť, vojny, nespravodlivosť, honba za bohatstvom a všetko zlo, ktoré existuje vo svete.

Hriech spôsobil, že človek nemohol už zniesť pohľad Boha, ani iného človeka a keď počul Božie kroky, ukryl sa a pred inými sa zahalil figovými listami.

Vyberte dvoch dobrovoľníkov a postavte ich proti sebe, aby sa jeden druhému pozerali do očí. Potom sa ich opýtajte, ako sa pri tom cítili. Bolo im to príjemné? Čo človek robí v takýchto situáciách? Automaticky odvracia pohľad, uhýba.

Keď sa nám niekto pozerá uprene do očí, je to akoby chcel preniknúť do nášho vnútra. Nechceme, aby niekto zistil, kým skutočne sme. Bojíme sa, že nás odhalia. A tak zakrývame svoje tajomstvá, svoj smútok, svoj hriech.

Pravda o nás všetkých je taká, že sme hriešni. Žalmista hovorí: „Naozaj som sa narodil v neprávosti a matka ma počala v hriechu“ (Ž 51,7). Hriech je pre mňa ako vlastný tieň: môžem chodiť kam chcem, tieň mám stále pri sebe. Kedy tieň zmizne? (*dajte priestor na odpoveď*) Ak zostaneme v úplnej tme, čo by bol ešte horší stav, alebo keby sme boli zdrojom svetla, čo však našimi silami nie je možné. Chcieť zachrániť svoj život vlastnými silami znamená upadnúť ešte viac do beznádeje a nemohúcnosti.

Dvaja opilci sa večer rozhodli previesť na druhý breh na čln. Nasadli teda do loďky a začali veslovať. Vonku už vládla tma. Veslovali celú noc, ale na druhý breh sa nedostali. Na svitaní, keď už sčasti vytriezveli, zistili, že nepostúpili ani o meter, pretože loďka bola priviazaná k brehu. Aj my máme často pocit, že sa nedokážeme pohnúť z miesta, lebo nás čosi spútava.

Ani naše dobré úmysly, dobré skutky a vlastná spravodlivosť nie sú schopné nám zaistiť spásu. Potrebujeme niekoho, kto to lano presekne...

Čo je vlastne hriech? (*Dajte priestor na odpovede.*)

Hriech je nedôvera voči Bohu, odmietanie jeho vôle a snaha zariadiť si život podľa seba. To znamená, že sa neklaniam Bohu, ale niečomu, čo Boha nahrádza (moje túžby, peniaze, sláva, kariéra, vzťahy...). Hriechom je aj všetko, čo nie je z viery v Boha (Rim 14,23), teda všetka činnosť, ktorá je v protiklade s vierou a každý prejav nedôvery.

Hriech škodí viac človeku ako Bohu, preto Boh nechce, aby sme hrešili.

Hriech máme vo svojej prirodzenosti, ako o tom hovorí aj List Rimanom: „Vieme totiž, že zákon je duchovný. Ale ja som telesný, predaný do otroctva hriechu. Veď ani nerozumiem, čo robím. Nerobím totiž to, čo chcem, ale robím to, čo nenávidím. Ak však robím to, čo nechcem, súhlasím s tým, že zákon je dobrý. Potom to však nekonám ja, ale hriech, ktorý prebýva vo mne. Viem totiž, že vo mne, teda v mojom tele, neprebýva dobro. Mám vôľu robiť dobro, ale nemám schopnosť uskutočniť ho. Nerobím totiž to dobré, čo chcem, ale konám zlé, čo nechcem. Ak však robím to, čo nechcem, nerobím to ja, ale hriech, ktorý prebýva vo mne. Objavujem teda taký zákon, že ak chcem robiť dobro, mám v dosahu len zlo. Lebo podľa vnútorného človeka s radosťou súhlasím s Božím zákonom, ale vo svojich údoch vidím iný zákon, ktorý bojuje proti zákonu môjho rozumu a drží ma v zajatí zákona hriechu, ktorý je v mojich údoch. Ja úbohý človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?“ (Rim 7,14-24)

Aj ja to denne zažívam. Som slabý a padám. Môj hriech je stále so mnou. Každý deň oň zakopávam. Každý deň ďalej hreším. To je tá zlá správa: jednoducho to nemôžem zmeniť. Sám sa z toho nedostanem. Z vlastných síl nedokážem zvíťaziť nad hriechom, nemôžem sa sám spasiť. Keďže nemôžem spasiť sám seba, nemôžem spasiť ani brata. Stojím pred týmto problémom úplne bezmocný. Medzi Bohom a mnou je múr, ktorý tam postavil hriech. Nech si do rúk zoberiem akýkoľvek prístroj a budem sa snažiť tento múr zbúrať, nikdy ho neprerazím.

Boh po páde človeka hľadá a volá: „Kde si?“ Ako sa choval Ježiš k hriešnikom? Prichádzal k nim, jedával s nimi a od najväčšej hriešnice si nechal umývať nohy. Nikdy nikoho neodsúdil. Mal porozumenie s tými, ktorí boli úbohí. Voči tým, ktorí sa považovali za spravodlivých, vystupoval veľmi tvrdo. Nazval ich slepcami, pokrytami. Použil voči nim veľmi tvrdé slová. Nazval ich obielenými hrobmi, ktoré zvonka vyzerajú pekne, ale vnútri sú plné mŕtvolných kostí a všelijakej nečistoty (Mt. 23, 27-28).

Prečo bol Ježiš taký tvrdý voči vrcholným predstaviteľom židovstva? Pretože o sebe tvrdili, že sú spravodliví. Nepriznali si, že sú hriešni. Najväčším hriechom je nepriznať si, že som hriešny. Keď si priznám, že som hriešny, mám šťastie. Chorému, ktorý prizná, že potrebuje lekársku pomoc, môže byť podaný správny liek a môže vyzdraviť. To isté platí o nás. Máme

dve možnosti: buď sa postavíme do svetla, alebo zhasneme, aby sme nič nevideli a aby nikto nevidel nás.

Určite poznáte podobenstvo o farizejovi a mýtnikovi. Jeden sa chválil svojimi dobrými skutkami, kým druhý sa pokorne sklonil pred Bohom a uznal svoju biedu. Ktorý odišiel ospravedlnený?

Veľakrát sme v pozícii farizeja. Neradi priznávame svoje obmedzenia, zlyhania a skutočnosť, že potrebujeme Boha. Myslíme si, že máme všetko, že nám nič nechýba. Viete však, aká je pravda? Ježiš v Zjavení apoštola Jána hovorí: „Veď hovoríš: Som bohatý, zbohatol som, nič nepotrebujem, a nevieš, že si biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý“ (Zjv 3,17).

Čo mám s tým všetkým teraz robiť? Cítim, že potrebujem Boha a jeho lásku. Ale ako ju mám prežiť, keď v mojom vnútri sídli hriech? Je potrebné si ho priznať, prestať sa hrať na farizeja a zaujať postoj mýtnika. Je treba si uvedomiť, že sám problém hriechu vo svojom živote nevyriešim.

Ak po tejto prednáške nenasleduje hneď prednáška o spáse, je dobré toto stretnutie ukončiť pozitívne, napríklad takto:

Naša situácia sa zdá byť neriešiteľná. Boh nás však „nenechal v štiche“ a postaral sa o vyriešenie nášho problému. To riešenie má meno JEŽIŠ. O tom, ako nás Ježiš zachránil si povieme nabudúce.

Diskusné otázky:

1. Ocitol si sa už niekedy v situácii, ktorú si nedokázal vyriešiť vlastnými silami? Ako sa to skončilo?
2. Súhlasíš s tvrdením, že hriech je koreňom všetkých problémov ľudstva? Ak áno, prečo? Ak nie, prečo?
3. Myslíš si, že je možné, aby si človek s hriechmi vo svojom živote poradil vlastnými silami?